

for slet ikke at tale om, at der jo intet Endringsforslag i den Retning foreligger, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at jeg dog virkelig ikke seer, hvorledes det er muligt at fordele Dinkostningerne saaledes, at de komme til at paahvile dem, som virkelig have Fordeel deraf; thi simpelthen at tage Amts- eller Herredsinddelingen vilde — forekommer det mig — være meget uanvendeligt i det foreliggende Forhold. Det er dernæst klart nok, at medens Trangen til den tilsigtede Control er almindelig, naar man skaffer behørig og ganske anderledes tilstrækkelige Midler tilstede end de hidtilværende, saa vilde det i mine Dine være meget betænkeligt nu, da det endelig er kommet saavidt, at den Lov, til hvilken der i en saa lang Aarække har været Trang, har naaet sit nærværende Stadium, at holde den tilbage, og jeg skal derfor stemme for den paagjældende Paragraph.

Groofs: Jeg skal ligeledes tillade mig at stemme for Forslaget, og jeg skal bemærke med Hensyn til en Uttring, der er falden om, at Sildefiskeriets Ophør vel tildeels maatte tilskrives Mangelen paa Control med Sildegarnene, at dette vistnok forholder sig ganske rigtigt. Da Sildene bleve borte i Liimfjorden, befyldte man Abningen i Aggerkanal derfor; men det viste sig dog, at i de første 3 Aar efter Aggerkanalens Abning var Fiskeriet meget betydeligere end tidligere og tog til i en saadan Grad, at der aarlig havde flere tusinde Tønder; men Grunden maa ene og alene søges deri, at Maskerne paa Sildegarnene ikke vare anordningsmæssige, ikke overeensstemmende med de meget gamle Anordninger, hvilke vedkommende Dyrigheder, der boe i Kjøbstæderne, langt borte fra Liimfjorden, ikke kunde kontrollere. Jeg anseer derfor Lovforslaget for at være overordentlig nyttigt og nødvendigt, naar man vil bevare Fiskeriet. Man kan naturligvis ikke sammenligne Reglerne for det her omhandlede Fiskeri med dem for Fiskeri paa det aabne Hav, hvor Fisken lægger sin Ungel langt bydere, og hvor der altsaa ikke er en saadan Fare i saa Henseende. Bestemmelserne om Fiskeri paa Havet gaae i en ganske anden Retning, idet de nemlig sigte til udelukkende at fremme Fiskeriet.

Da ikke flere ønskede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved Lovforslagets § 39 (See Anh. A, Spalte 1276.) vedtoges med 30 Stemmer mod 3.

Derefter fattes Lit. I, indbefattende §§ 43 til 46 incl., under Forhandling og, da Ingen ønskede at yttre sig, under paafølgende Afstemning, og blev ved samme Lovforslagets § 43 (See Anh. A, Sp. 1277—78.) vedtaget eensl. med 33 St., og vare som Følge deraf dette Affsnits øvrige §§ ogsaa vedtagne.

Derpaa fattes næste Affsnit under Forhandling, Lit. K, indbefattende §§ 47 til 50 incl.

Drejer: Der er en Bestemmelse i § 50, som jeg hellere havde seet noget anderledes. Naar jeg desuagtet ikke har stillet Endringsforslag, da er det, fordi jeg, oprigtig talt, ikke havde noget Haab om, at det vilde kunne gaae igjennem, og, naar jeg nu tillader mig at udtale et Par Ord om dette Punkt, skeer det kun for at tilkjendegive min personlige Opfattelse af dette enkelte Punkt, samt for at erfare, hvorvidt jeg i saa Henseende finder nogen Samstemning hos Andre. Det er navnlig med Hensyn til den Bestemmelse i § 50, at Multerne skulle tilfalde Angiveren i Almindelighed, og ikke blot Controlpersonalet, forsaavidt dette sætter Sagen i Bevægelse, at jeg skal yttre mig. Jeg havde troet, at den Bestemmelse, at Multer for Lovovertrædelser tilfalde Angiveren, ikke mere vilde komme til syne i noget Lovforslag, men seer nu deri at have taget feil, og at det altsaa ogsaa kan ventes at bemeldte Mittel til at bewirke Opdagelse af Lovovertrædelser i fremtidige Love vil blive benyttet. Da jeg imidlertid anseer en saadan Bestemmelse for i flere Henseender høist uheldig, har jeg troet at burde udtale denne min Anskuelse. Jeg kunde maaffæe finde det for svarligt, at man, hvor der er Tale om saerlige Forbrydelser, for at virke til Opdagelsen sætter uædle Lidenskaber i Bevægelse — jeg